

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok katolikusok türekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. március 6-án.

Előfizetési árak: Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor. Egyes szám ára 10 fill.	Felelős szerkesztő: BILKEI FERENC.	Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este. Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1. Egyes számok kaphatók: a dohányüzletben.
---	--	--

Honfoglalás.

III.

Emberre, családra, nemzetre nézve nincs lesújtóbb, keserűbb csapás, mint a mely otthonától fosztja meg.

A paradicsomból kitűnt első ember, a házából kidobolt utolsó zsellér a legszomorúbb szereplője az ember tragédiájának. A magyarra semmi sem végtetesebb mint földjének elvesztése, hiszen ha minden népnek otthona a haza földje, a magyarnak ezerszeresen az.

Miért földművelő néz a magyar, miért mondogatjuk egyre, hogy éhhalhatunk vagyunk, iparra és kereskedelemlenre alkalmatlanok vagyunk? Egyszerű a felelet. A magyar földművelő nép volt és lesz: ha elveszik földjét, megszűnik magyarnak lenni, sőt megszűnik létezni, mint a sugár nap nélkül, a huszár paripa nélkül. Teste, lelke, szíve jellege, összes valója azon haza földéből fejlődött ki, melynek szeretete az élete, melytől elszakítva valóban éhhalhat, mint a mező barlangkőréja, melyet tova kerget az őszi szél.

Ez a kulcsa annak, hogy a föld-nélküli magyarra nem ismerünk többé. Lelkét ölte meg a honára szálló idegen gőz, életétől bénították meg az indzsellér karói, melyek földéből nadrágszíjakat szabtak, a telekkönyv C betűi, melyek idegen kosztost szerződtettek a házhoz, és a legkeserűbb csapás, mely kiűzte arról a darab kis

földről, mely paradicsoma, édes szeretett hazája volt. Azóta változott meg a magyar földnek még színe is, elszállott róla a kedélynek, boldogságnak kedvessége és otthonossága. A meghonosodott lelketlen üzleti szellemnek, a nemzetközi árendás „hazafiságnak“ nem kell haza, nem a szülőföldének szép határa, nem ölelésre tárja föléje reszkető karját, neki humusz kell és trágya, melyvel rabló-gazdaságot űz a kereseti tárgyban: a magyar földön. A tövestül kitűnt magyar gazda lehullatta ideális eredetiségének virágát és lett „földész“-parasztból „polgár“ (a), a esikős elszegődött „zsokénak“, a „gulyás“ csak „tehenesnek“ s mindannyi idegemek . . . saját régi hazájában.

Megszűnt a földművelés. Nem a meghiúsított szeretet köti hozzá többé, hanem az iga megszokása. Ez a nép, mely már nem is magyar talán, nem szeret virágot, állatot, nincs érzelme, érzi szíve mindahhoz, mit lsten az ember tiszta gyönyörűségére teremtett; naiv lelke megvénhedett, humora cimkussága, méltósága vadsággá, forró vére sokszor bűnösséggé lett fiában-leányában.

A földművelés megszűnt, mert elvették megcsufították bünyáját. Az aranykalással ékes rózsaság nem hozza hullámlásba szívét, kepei közt nem terem a nótá, virágos kiskertjeit gaz veri fel, galambduciá kidűlték, rokkái szétetettek, fehér vásznai nem tarkítják az udvar zöld szőnyegét, régi jó tálipántos szürcséből foltnak való se maradt. Idegen a földes uraság, idegen a divat, ide-

gen a nótá, még a levegő is, hát a szív hogy volna magyar? Talán a fenekén maradt egy-egy fűző emlékezet, egy-egy elcsigázott sohajláshoz elégséges vágy, melyből tudna még élet és boldogság fakadni, csak volna valaki, a ki megtörmé a rabbilencseket, kibontaná az új honfoglalás zászlaját.

Ember kell oda, ki még tud szeretni hazát, nemzetet, ki a magyar honfoglalók lelkebe visszaláthatna. *A kié a föld azé a haza.* Tudomásul vehetné ezt az örök igazságot az a sok kontató, kik nem veszik észre fajuk pusztulását, földjük indulását még ma sem. Sőt megbomlott eszükkel a latifundumokat, egyházi, és hitbizonyi földeket akarják felszabadítani megkötöttségük alól, hogy azok se legyenek a magyaré, hanem az idegen tölke és nem magyar faj kírmei közé kerüljenek. Hála a nagy Istennek, hogy ezek még megvannak.

A földtehermentesítés, a kredit agríkolé mintájára alakuló magyar intézmény, a hitelszövetkezetek alkalmasak a megmaradt magyar föld megmentésére. A honfoglalás munkája azonban heroikusabb hatalmasabb lépést is kíván.

Mondottuk hogy hazánk, vagy inkább „országunk“ sőt ha úgy tetszik „jog-államunk“ területének huszmillió lakosságából csak huszezernek van földje, s csak kiméletből nem mondjuk ki azt a kétségbe ejtó arányszámot, mely a magyar faj, tehát a nemzet, koldus voltát jelzi. Mit gondolunk: nem volna szükség arra, hogy a

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCAJA.

Kiliány, a magyar.

Megyek haza az iskolából, hát az utcáitónkban áll a német gyerekek. A bátyám helyeit jött cserébe, a ki Csipre ment német szót tanulni. Nekem jutott a nemes hivatás: Kiliányt megmagyarosítani!

Két fejjel nagyobb volt nálam, hosszú, de pufók kölyök. Eltörpültem mellette s azon törpenkedtem, hogyan lehessen mégis előtte a kellő tekintélyt föntartani. Kifeszítettem a mellemet, vállaimat fölhumiztam, de azért csak kisebb voltam nála vagy másfél fejjel. Lenézett kicsinyülő mosolygással. Eszrevette, hogy ágaskodom. Mondok magamban, itt a tesü tekintély kutyát sem ér egyenlőre. Szellemileg kell a fölényt gyakorolni. Fölmeresz-tettem rá szememet s erőlesen kérdeztem:

— Na sógor, hogy hinak?

Gondolta, hogy a nevét kérdezem, hát így felelt vállát vongatva:

— Hogy hinak? Kilián Frinigl hinak.

Azt tudtam, hogy a Frinigl nem lehet a keresztneve, hát mindjárt lemarantam:

— A magyar ember így mondja a nevét: Frinigl Kiliány, — mondtam határozott hangon.

Alig értem fel a vállát, de azért megveregtettem s leereszkedő mosolylyal biztosítottam.

— No majd összebarátkozunk.

És ott hagytam. Ezzel tekintélyem félg meg volt alapítva. Kiliány első pillanatra belátta, hogy jobban tudok magyarul, mint ő.

A kezdet sikerével igen meg voltam elégedve. Mikor már kezdett egy kissé magyarul eszmélni, belemagyaráztam, hogy csak a magyar az ember. Eleinte a tenyerével a térde felé kótorászott. A gyalázatos. Megértettem mit akar ezzel. Azt, hogy hun itt az ember. Megmutatta neki, hogy hun van. Rémitő önéret fogott el. Erős voltam, mint a bors, de lábaim rövidek voltak.

— Gyere Kiliány a kerbe, — mondtam neki, — mutatok valamit.

Ott aztán Kiliányt műfogásokkal gáncsvetéssel úgy nyekkentem a földhöz, hogy alig birt fölkelni.

Mugára hagytam, hadd gondolkozzék nyugodtan, háborítatlanul. Nem is hinné az ember, milyen fontos az, hogy kellő időpontban távozzunk. Ekkor Kiliány testileg is elismerte felsőbb-ségemet. Utánam sompolygott, mellére ütött és azt mondta:

— Én is fagyog magyar.

— Az majd elvállik, — feleltem neki fitymálva, — azt meg is kell mutatni.

Ereztem, hogy most már Kiliány teljesen hatalmamban van. Csak azt mondtam neki:

— Ha magyar vagy, tedd meg ezt.

És inkább megszakadt volna, de megtette. Ő volt ezentul a jobbkezem.

Azon a télen kiöntött a Duna. Körtünkben mélyen állt a víz, s reggelre megfagyott. Szerettem volna csuszálni rajta, de leszakadni nem volt szándékom.

Azt mondom Kiliánynak:

— No Kiliány, ha magyar ember vagy, hát eredj ezen a jégen keresztül!

Kiliány rögtön a jégen volt. Csak úgy hajladozott, repedt, rofogott alatta az egy éjjeli fagyás. Néhány reszketeg, ingatag lépés után meg akart hátrálni.

Oda bocsájtottam a varázsigéket:

— Hát ez a magyar ember Kiliány?

Mintha ostorral vágta volna a nyaka közé, úgy ment előre.

Nem törődött most már semmivel. Hol egyik, hol másik lába szakadt be. Kihuzta és tovább csuszált. Közbe nagy hangon bátorította magát a hatalmas ösztökével:

— Majt mutadog én, hogy fagyog egy mátyár. Ité nézt bajtás!

Néztem is, kacagtam is, de féltem is. Megint leszakadt az egyik lába. A mint ki akarja huzni, a másik is utána szakadt, és Kiliány nyakig állt a jég között. Mégis köröszül akart menni a töltésig. Úgy kellett neki orditozni.

— Fordulj vissza, te mafla német, hisz látom már, hogy magyar vagy.

Erre visszalordult. Úgy szuszogott az erőlködéstől, mint egy foka.

Jött volna szegény kifele, de mikor beiekapaszkodott a jégbe, az ujra leszakadt a keze alatt.

— Most mutasd meg Kiliány, hogy magyar vagy, — ordítottam ijedten és szaladtam, a rudazó-kötélért. Bedobtam neki s oda kiáltottam:

— Fogd meg jól a végét!

De a szerencsétlen Kiliány nem akarta megérni a szegényt, hogy én huzzam ki a jég közül. Csak törte maga előtt a jeget, s fogvacgva kiabálta:

— Nem gell rútz-ködeled. Maj makad is kimászai a mátyár emper!

Mai lapunk 4 oldal.

a haza elszórt földjét vissza adjuk a magyarnak vagy a magyart a földjének? Vagy ez is idealizmus?

Az idealizmus a legnagyobb a legdicsebb realizmus lesz, ha megvalósul. Megvalósításának pedig vannak eszközei. Hazánk ügyeinek vezetősége kivételes törvényekkel, premumokkal, reakciókkal erködködik a minket tönkretevő idegen tőkék és idegen nációk foglaltsait elősegíteni, mert az a mániája, hogy bennünket a merkantilis politika boldogít. *Hát nekünk nem kell merkantilis boldogság, még Dárius kincse se, ha a magyar faj összeroskad, cseléddé válik idegen Dáriusai pítvárában. Nekünk inkább kell szegény de boldog magyar haza, mint gazdag „állam”, mely nem magyar, nem a miénk.* Vezessük vissza a magyart életeleméhez a földhöz, és védjük meg gyökerét a parazitáktól. Nem kell a szőlőt kivágni azért, mert a filoxera belesett, s nem kell kivándoroltatni Románia és Amerika immunis homokjára, hol nincs filoxera még, de termése is vinkó; hanem telepítsük be az ősi földet ősi fajával, védjük férgétől, s majd dus lesz az magától is. Milyen lenne az az új-módi agrárművelés? Azt a sok sok vétekből nem prémiumot, az emlegetett feleslegeket, melyekből azok kikérülnek, gyűjtse össze a magyar népek és földnek kormánya, sőt itt bűn nélkül teheti, ha az olcsón kínálózó heverő idegen tőkéből is felvesz esetről-esetre annyit, a mennyi szükséges a következő művelethez:

A magyar föld inog, mozog, évenként 20 ezer birtok kerül dobra és számtalan latifundium, mely nem hitbizomány, kerül eladásra. Eddig megvette az idegen tőke, megvette német, morva, cseh, zsidó, török, tatár, csak magyar nem vehette meg.

Vegye meg ezután a kormány az eladó különösen nagyobb területeket, a nemzet ereklét: a nemesi birtokokat, s adja el földtehermentesen *magyarnak* cívi járadék mellett. Vagy méginkább tegye alkalmassá parcellázásra, s telepítse be magyar néppel legalább negyven, vagy harminc éves amortizációs hasznóbér mellett. Ha van ily művelethez a hatalom birtalóiban érzék és van hazafias szív, meg fog szünni a

Fogd meg, ha magyar vagy, — ordítottam neki, — mert ojan német lesz, hogy azt se tudod, mit mond a magyar: többet észszel mint erővel.

Kiliány már amugy is ki volt merülve, kétségbeesetten ragadta meg a kötél végét. Háta fordítottam neki, vállamhoz szorítottam a kötelet, s rángattam a hosszú gyereket kifele. Az első rántások igen nehezen mentek, hanem egyszer csak gyűn ám a Kiliány. Neki iramodtam s mindig hátra nézve nagy ujjongással szemléltem, hogy Kiliány hason csuszik a kötél után.

Már a partra vonszoltam, s Kiliány mégsem kelt föl. Oda rohanok, hátára fordítom. Nem mozdul. Elkezdektem rázni, oldalba ütöttem, mi közben ébresztő hangokat hallattam:

— Kiliány! aranyos pajtásom! ne boldozz. Hogy vagy? kegy fő má no! Nem mozdul. Egy jégdarabbal ijedtem kezdem dörzsölni a halántékát, homlokát. Nem mozdul. Kétségbeesve, sirva rimázkodtam neki:

— Kedves Kiliány! Csak még egyszer nyisd ki a szemeidet. Drága kis Kiliány! csak még egyszer mozdítsd a kezedet.

Nem mozdította. kinomban térdre estem mellette, összekulcsoltam a kezeimet s fölajdultam: — Meghalt a Kiliány, vége.

Hideg borzongás futott végig rajtam. Uram, ne hagyj el. Még egy utolsó próba. Oda hajoltam husos füléhez s teljes erővel beleordítottam:

— Édes jó Kiliány, ha magyar ember vagy, mozdulj meg.

Erre Kiliány úgy képen vágott, hogy csak úgy szikrázott a szemem.

A hatás leirhatatlan volt.

kivándorlás egyetlen csapásra, sőt visszatérnek azok is, kik nem lették honukat a hazában. Ha majd újra magyar mondja magának a haza telkeit, visszatér a boldogság, a kedv, a sokat szenvedett hazába, lesz népében ismét lelkesedés, erő és hatalom, lesz fején az Isten áldásának koronája, s beszélhetünk az-az módokról is, melyekkel népünket kereskedelemre, iparra, művészetre nevelhetjük, de az a mód csak is nemzeti, magyar lehet. Mert attól, kitől azt tagadjuk meg hogy saját lábán járjon, saját eszével gondolkozzék, saját szívével érezzen, eredményes haladást nem várhatunk.

UJDONSÁGOK.

— **Eljegyzés.** Nádasy Tamás gróf cs. és kir. kamarás eljegyezte Wenckheim Mariska grófnőt, Wenckheim Frigyes gróf és Wenckheim Krisztina grófné leányát.

— **A bíróság köréből.** Az igazságügy miniszter *Obornyik József* Budapesti lakos, jogszigorót a székesfehérvári törvényszék joggyakoromkává nevezte ki.

A Kálmán Lajos járásbíró áthelyezésével megüresedett moóri járásbírói állásra mintegy negyven pályáztak, közöttük Schilling Ede albiró is, a ki saját kérelmére csak mult hó 27-én mentett fel a szolgálat alól. — A Schilling Ede lemondásával a székesfehérvári járásbíroságnál megüresedett albirói állásra kitűzött pályázati határidő ma járt le s mint halljuk, mintegy hetven pályáztak.

— **A mezei munkások gyűlése.** Általános a panasz, nehéz a megélhetés. A társadalmi elmentétek nap-nap után kirívóbbak. Míg a tőkepiézések nagy része pazar élvezetben tobzódik, milliók panaszkodnak a kenyérhiány miatt. Szűk a termés, ára sincs az eleségnek, silány a kereset, azért drága a kenyér. Nem csodáljuk, hogy panasz panasz ér s örülünk, ha szervezkedik a társadalom bármely osztálya. Az a fő azonban, hogy a szervezkedés helyes uton, az orvoslás alkalmas eszközökkel történjen, nehogy a nép keserves garasai a nyomor vámszedőinek, a nagyhangu, népbolondító szociál-demokrata előcsalók zsebébe kerüljön.

Székesfehérvár földművesei is panaszkodnak. Javítani akarnak ők is a sorsukon. Helyes. A

Hamarjában nem tudtam, mit csinájak. Örüljek-e hogy Kiliány megmozdult, vagy fojtogassam-e hogy így csuflá tett. Hanem mikor elkezdett szívből kacagni rajtam, akkor már tudtam, mitévő legyek. Gunyos röhgése jobban bántott, mint a pofon. Most ő akart a kellő időponiban távozni, de nem eresztettem. Még mindig hanyatt fektűt és fel akart tápaszkodni.

— Megállj egy kicsit Kiliány, — mondtam neki és a mellére terdeltem, — majd először megmutatom, hogyan kell a magyar embert bolonddá tenni, s még hozzá pofon vágni. — És háromszor jól képen nyomtam. Bőgni kezdett.

— Ne Kiliány, ez a tied. Most gyere be, Majd kapsz, ne félj!

Fősegítettem, de mindig a kezét fogtam, hogy suttymban megint képen ne törüljön.

Nem mert a szobába lépni. Biztattam:

— Gyere, megfázol.

Dideregve felelé:

— Megfáraszok, mik a papát elmety, csag a mamát leszi odapent.

De azért betuszkoltam.

Apám ránéz, látja, hogy kék-zöld, a fogai vacognak és csuromvíz az egész Kiliány.

— Ez a kölyök leszakadt a jégen.

Vetköztesselek le hamar, le kell neki fektünni. Most nem bántlak, haszontalan. Majd ha fölmelegszel.

Anyám tisztába hozta, s a másik szobában lefektette. Kis ócsmgy egy idő múlva átsompolygott hozzá, megtapintja, aztán nyargal vissza és azt mondja apámnak:

— Papa! má meleg a Kiliány.

javitás módozataira rámutat mai cikkünk is „Honnofoglalás” c. cikksorozatában. Az első tendő, a *hieliszövetkezet* létesítése. Hogy a gyűlést nem ily irányban öhajlják vezetni helybeli földműveseink, azt igazolja az a körülmény, hogy helyet engednek *Csizmadia* László tevékenységének is, a ki Hódmezővásárhelyen vált hírhedtő lázításával. A gyűlést holnap d. u. 3 órára a következő földművesek hívták össze: *Bebesi György* (Óreg-u. 60.), *Kocsis Mihály* (Sörpince-u. 22. sz.), *Ladasovics István* (Sörpince-u. 62. sz.) és *Nagy András* (Malom-u. 37. sz.). A gyűlés tárgysorozata: 1. A földművesmunkások helyzete. 2. A nép gazdasági és politikai helyzete. 3. Egylet-alakítás és az alapszabálytervezet ismertetése. A rendőrhatalmasgot *Küli Fülöp* alkaptány képviseli.

— **Anyakönyvi hír.** A belügyminiszter a kálozi anyakönyvi kerületbe *Báthory József* segédjegyzőt anyakönyvvezető-helyettesé nevezte ki s a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta.

— **A kaszárnya-építés ellenőrzése.** A belügyminiszter, miként már megírtuk, megemissitette a közgyűlés ama határozatát, melylyel a gyalozi laktanya építési ellenőrzőül *Say Ferenc* építész bizta meg. Ugyanekkor elrendette, hogy *Say* helybe azonnal mas alkalmaztassék. A városi tanács tegnap foglalkozott a miniszteri határozattal s az ellenőrzéssel *Endi József* v. mérnököt bizta meg a közgyűlés határozatáig. Tekintettel azonban az építési munkálat előrehaladott állapotára, javasolja a tanács, hogy a közgyűlés felrattan kérje a belügyminisztert határozatának megváltoztatása olyképp, hogy az ellenőrzést tovább is *Say Ferenc* építész gyakorolja. Ugy látszik, a közgyűlési határozat szövegében esett valami hiba, mert hisz a miniszter formai szempontból kifogásolta a határozatot, mer hát az egyszerűsítés korában a formák precíz tökéletessége nem lehet másodrendű kérdés. Talán szükséges volna ez ügyben rendkívüli közgyűlést tartani!:

— **Halálhíres.** Késztvéllel értesülünk, hogy dr. *Dubovszky Károly* nyug. cs. és kir. törzserővös, a *Ferenc József* rend lovagja és a hadi érem tulajdonosa, 1848 49-iki honvéd főorvos hosszú szenvedés és a halaldokló szentiségeinek átjatos felvétele után f. hó 6-án esti 9 órakor életének 80-ik, boldog házasságának 36-ik évében az Urban elhunyt. A megboldogott hült tetemét f. hó 8-án d. u. 10 órakor fogják a (Linnye-utca 2 sz.) gyászházba a róm. kath. vallás szertartása szerint a Szent Háromságrol nevezett tarteróban a boldog feltámadásig nyugalmra helyezni. A engesztelő szent mise áldozat f. hó 9-én d. e.

Apám akkorát nevetett neki, hogy nem bántott bennünket.

Bementem Kiliányhoz s a fülébe sugtam: — Melegített pulutka.

Kiliány úgy, a hogy volt, ingben és alsó feherruhában kiugrott az ágyból. Ez volt a keu-venc étele.

Kilépett a másik szobába és szaglászott. Apám rárvált:

— Nem mész vissza az ágyba!?

De Kiliány megérezte a pulutka szagát s nem volt hatalom, mely az ágyba visszatereje.

— Nincs má semmi pajot Kilián! Akarsz facsorászni, — monda bamba képpel:

Apám egy régi zsinoros áttűlt adott rá, miben Kilián oly neveléses volt, hogy a nevetéstől oldalfáját kaptunk s nem tudunk enni.

Ennek örült Kiliány. Nagy mohósággal csurdoltig merte a tanyért s még butább arcú vágott, hogy annál jobban nevelünk és neki több maradjon.

Anyám mégis rászólt, mikor kicsordult a pulutka:

— Lehet ám abból kétszer is merni, Kili! Kiliány föl sem nézett, csak szólt:

— Akarog is.

Három teli tányérral bevágott, aztán hanyatt vágta magát a széken és úgy feszített az áttűlán. Kutyá baja sem lett. Mosolygott.

Hanem én keservesen bűnhödtem. Most már volt Kiliánynak is fegyvere. Ha szekirozni akart, csak ennyit mondott siró hangon:

— Tráka gis Kilián! csak még egyszer mosztit a geszetet. — Piff!

SZÍNHÁZ.

Csütörtök, március 5.

Teréz kapitány. Ebben a darabban — a melyet a Népszínházban Küry Klári idegen betétekkel is alig tudott egy kissé fölélénkíteni a pesti közönség előtt, a mely pedig mindent bevesz — bizony nem ismerni rá a *Kornuvillei harangok* és a *Ripp van Winkle* szerzőjére. Fő gyöngegsége azonban mégis csak a librettójában legénykedik. Színészeink szépen megköszönhetik Szalókinak, hogy jutalomjátékán oly szerepekben exponálta őket, amelyeket kin végigjatszani. Csak a kis Gelléri Gizi képezett megint kivételt; neki úgy látszik módjában volt a darab iránti kicsinylésének kifejezést adni, mert ezt a silány előadást is a páholyból szenvedte végig. Bár karba van szerződve, nem is volna jó dolga, ha első éves létere tényleg szerepelne is a karban. Újjon csak páholyban; a karnak melyik tagja tette, vagy teheti ezt meg rajta kívül? Aztán meg ő jövőre elsőrendű szerepkörre van Kunhegyi Miklóshoz szerződve, így tehát most már elsőrendű művésznő. Amilyen csinos, rokonszenves kis lány, őszintén kívánjuk neki, hogy jövőre szemére ne vethessük a gyakorlatlathányt.

Szöl.

Nyilttér.*)

**SCHUBERT ÉS SCHLESINGER
DIVATÁRUHÁZA
SZÉKESFEHÉRVÁR, NÁDOR-UTCA.**

Nagyszabású bevásárlási utunkról hazatérve, tisztelettel értesítjük nagyrabecsuilít vevőinket, hogy áruházunk részére a divat különlegességeit képező legfinomabb ruhakelméket, selymeket, mosó kelméket beszerztük. Magas színvonalon álló divatáruházunk készletének beszerzésénél nem mellőzhetjük az irányadó külföld gyártmányait, de különös tekintettel voltunk arra, hogy hazánk kitűnő ipartermekéi dús választékban képviselve legyenek áruházunkban.

Egúgy a legfinomabb, mint olcsó, de jó minőségű cikkekben nagy választékkal állunk t. hölgyeink rendelkezésére, olyannyira, hogy üzletünk teljesen nélkülözhetővé teszi a fővárosi cékeket, sőt azokat olcsó árak, szolid és előzékeny kiszolgálás tekintetében felül is mulja.

Ez alkalommal hölgyeink kényelmére divatos díszeket is beszerztünk s minden raktáron levő kelméhez megfelelő izléses díszek nagy választékban kaphatók.

Női felöltők, gyermek konfekció, gallérok olcsó és legfinomabb kivitelben nagy választékban vannak raktáron a legújabb modellek szerint.

Férfi ruha kelmékkel, férfi felöltő szövetekkel szintén szolgálhatunk és tiszteünk ezen új ága, melylyel közkívánatra bővítettük sok-

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

oldalú áruházunkat, az utóbbi 2—3 év alatt örvendetesen föllendül; mert férfi kelméink kitűnő minősége, verseny nélküli olcsó ára csak megerősítik üzletünk országsszerte elterjedt jó hírnevét.

Vidékire mintákkal készséggel s bérmentve szolgálunk és beérkező megbízások elintézésére kiváló gond fordítunk.

Kiváló tisztelettel

Schubert és Schlesinger.

Kiadó

a piac közepén **Fal-tér 14. szám alatti nagy sarok üzlethelyiség hozzátartozó lakás- és mellékhelyiségekkel augusztus hó 1-re kiadó. Tudakozóhatmi lehet:**

ÖZV. MARSCHALL NÁNDORNÉNÁL.

Egy vidéki ház

Nagyforgalmu országut mentén, Székesfehérvártól 1 órai, vasutállomástól 1 órai távolságban **kitűnő forgalmu fűszer- és korcsma-üzlettel**

szabad kézből,

minden órán eladó!

Bővebb felvilágosítást ad személyesen vagy írásbelfelleg

ROSENBERG MÓR

Bergmann és fia cégnél

Székesfehérvár, Sas-utca II. sz.

Naponta friss valódi

POZSONYI

diós és mákos kiflik

kaphatók (darabja 4 kr.)

ROSZBERGER R. czukrászdájában

(Székesfehérvár, Kossuth-u.)

!! Elvem kevés haszon nagy forgalom !!

RODE IMRÉNÉ Lasits Erzsi

női- és férfi-divat üzlete
SZÉKESFEHÉRVÁR, Szt. Imre-utca.

T. c.

Üzletem nagyvobbítás alkalmával van szerencsém értesíteni a mélyen tisztelt vevő közönséget, hogy a férfi-divatúmat is bevezettem a női-divat üzletembe, kényserített erre kiterjedt nagy ismeretességem és üzletem nyolc évi fennállásának jó hírneve. Tekintve a mai divat orias változatoságát, mind a mellett fáradságot és költséget nem kimélgve mindazt, a mit a női divat terén szépet és különlegest a külföldi termel, sikerült beszerennem: naponta érkező újabb és újabb divatu

párizsi és bécsi modell-kalapokban feltűnő szép nagy választékkal szolgálak.

Férfi divatban

oly hallatlan olcsó árakat nyujtok a miibe meg a vevő közönség nem részesült.

Legszebb férfi kalapok, kitűnő minőségű minden szímben I f. 20.

Fekete kalapok minden létező alakban 1.50.

Legfinomabb gyapju divatkalapok 1.50, 1.80, 2. 2.50

Nyakkendők selyemben 15, 20 és 25 kr.

Nyakkendők legfinomabb 40, 45, 60 és 70 kr.

Ingek, gallérok és kiegészítői a legjobh gyarmányt tartom raktáron, melynek tartos-ásáért 5 évi jótállást vállalkok. A m. t. vevőközönség szives jöndulatába ajánlvá magam vagyok

Kitűnő tisztelettel

Rode Imre.

Uj bútor üzlet!

Van szerencsém a n. é. helybeli és vidéki közönség becses tudomására hozni, hogy saját műhelyemben készült asztalos munkákból raktárt tartok.

Kórház-utca 4. szám alatt
(saját-ház)

Raktáron van uri-, háló-, ebédlő-, szalon-, előszoba és konyhabútorok a legszelidabb kivitelben, melyeknek jó minőségeért felelősséget vállalkok.

Főelvem oda irányul, hogy ezen szakmában előforduló silány gyári munkák által félrevezetett közönség helyben találjon szolidan készült bútorokat.

Elvállalkok továbbá minta és rajz szerinti választott bútorok készítését bármily kivitelben, ugyszintén mindennemű asztalos munkákat jutányos áron.

Raktáromat a n. é. helybeli és vidéki közönség figyelmébe ajánlom.

Kiváló tisztelettel

NYÁRY GÁBOR,

építlet és bútorasztalos.

A magy. kir. államvasutak gépgyáranak vezérügynöksége

Budapest, V. ker., Váci-körut 52. szám.

Ajánlja a magyar királyi államvasutak gépgyárában készült 4, 6, 8, 10 és 12 lóerejű gőzesplő-készleteit, 14, 16 és 20 lóerejű Compound-combójait és végre

„MILLENNIUM” legújabb szerkezetű fűkaszáló-, marokrakó- és kéveköto-aratógépeit, továbbá

aczelöntésű ekefővel ellátott ekéit és egyéb mezőgazdasági eszközeit.

Kizárólagos képviselő: **DEUTSCH SÁNDOR**, Simontornya.

A párizsi világkiállítászon „Grand Prix” a legnagyobb kitüntetés.